

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

5 октомври 1994 година*

По дело С-280/93

Федерална република Германия, за която се явява г-н E. Röder, Ministerialrat във Федералното министерство на икономическите въпроси, 76 Villemombler Strasse, Бон, и адв. J. Sedemund, Rechtsanwalt, Кьолн, в качеството на представители,

ищец,

подпомаган от

Кралство Белгия, за което се явява г-н J. Devadder, директор на администрацията в Правната служба на Министерство на външните работи, външната търговия и сътрудничеството с развиващите се страни, действащ в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург, белгийското посолство, 4 Rue des Girondins,

Кралство Нидерландия, за което се явява г-н J.W. de Zwaan и Т. Heukels, помощник юридически съветници в Министерството на външните работи, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, нидерландското посолство, 5 Rue С.М. Spoo,

встъпили страни,

срещу

Съвета на Европейския съюз, за което се явява г-н J.-P. Jacqué, директор на Правната служба, г-н В. Schloh, г-н А. Brautigam и г-н J. Huber, юридически съветници, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на г-н В. Eynard, директор на Правната дирекция на Европейската инвестиционна банка, 100 Boulevard Konrad Adenauer,

ответник,

подпомаган от

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н P. Gilsdorf, главен юридически съветник, и г-н U. Wölker, член на Правна служба, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург, при кантората на г-н G. Kremlis, член на Правна служба, Wagner Centre, Kirchberg,

Гръцката република, за която се явява г-н V. Kontolaimos, съветник в Държавната правна служба, и г-н V. Peleкоц, законов представител, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, гръцкото посолство, 117 Val Sainte-Croix,

* Език на производството: немски.

Кралство Испания, за което се явява г-н A. Navarro González, генерален директор за правно и институционално координиране на Общността, и г-жа Rosario Silva de Lapuerta, Abogado del Estado, в Правната служба за въпросите пред Съда на Европейските общности, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, испанското посолство, 4-6 Boulevard E. Servais,

Фреската република, за която се явява г-н J.-P. Puissochet, директор по правните въпроси в Министерството на външните работи, и г-жа C. de Salins, съветник по външните работи, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург, френското посолство, 9 Boulevard du Prince Henri,

Италианската република, за която се явява професор L. Ferrari Bravo, началник на Правния департамент в Министерството на външните работи, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург, италианското посолство, 5 Rue Marie-Adélaïde,

Португалската република, за която се явява г-н L. Fernandes, директор на Правната служба на Генералната дирекция за Европейските Общности в Министерството на външните работи, г-жа M.L. Duarte и г-н J. Santos Cardoso, съответно, юридически съветник и главен съветник в тази служба, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, португалското посолство, 33 allée Scheffer,

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, за които се явява г-жа S.L. Hudson, от Treasury Solicitor's Department, в качеството на представител, подпомаган от D. Anderson, barrister, със съдебен адрес в Люксембург, британското посолство, 14 Boulevard Roosevelt,

встъпили страни,

с предмет иск за отмяна на дял IV и член 21, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 404/93 г. на Съвета от 13 февруари 1993 г. относно общата организация на пазара на банани (ОВ L 47, стр. 1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н O. Due, председател, г-н G.F. Mancini, г-н J.C. Moitinho de Almeida, г-н M. Diez de Velasco и г-н D.A.O. Edward (председатели на състав), г-н C.N. Kakouris, г-н R. Joliet, г-н F.A. Schockweiler (докладчик), г-н G.C. Rodríguez Iglesias, г-н F. Grévisse, г-н M. Zuleeg, г-н P.J.G. Картеун и г-н J.L. Murray, съдии,

генерален адвокат: г-н C. Gulmann,

секретар: г-н H.A. Rühl, главен администратор,

като взе предвид доклада от съдебното заседание,

след като изслуша устните аргументи на германското правителство, за което се явява г-н E. Röder и адв. J. Sedemund, адвокат, в качеството на представител, белгийското правителство, за което се явява г-н J. Devadder, в качеството на

представител, Съвета, за който се явява г-н J.-P. Jacqué, г-н В. Schloh, г-н А. Brautigam и г-н J. Huber, в качеството на представители, гръцкото правителство, за което се явява г-н V. Kontolaimos и г-жа V. Pelekou, в качеството на представители, испанското правителство, за което се явява г-жа Rosario Silva de Lapuerta, в качеството на представител, френското правителство, за което се явява г-жа С. de Salins и г-н N. Eubalin, секретар по външните работи в Дирекцията по правни въпроси в Министерството на външните работи, в качеството на представител, португалското правителство, представлявано от г-жа M.L. Duarte, в качеството на представител, Обединеното кралство, за което се явява г-жа S.L. Hudson, в качеството на представител, и г-н D. Anderson, barrister, и Комисията, за която се явява г-н P. Gilsdorf, главен юридически съветник, и г-н E. de March, юридически съветник, в качеството на представител, по време на съдебното заседание на 20 април 1994 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат по време на съдебното заседание на 8 юни 1994 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 14 май 1993 г., Федерална република Германия е завела иск по член 173, алинея 1 от Договора за ЕИО за установяване нищожността на дял IV и член 21, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 404/93 г. на Съвета от 13 февруари 1993 г. относно общата организация на пазара на банани (ОВ L 47, стр. 1, по-нататък „Регламентът“).

2. Преди да бъдат разгледани представените правни доводи за отмяна, е уместно да се даде кратко резюме на правното положение преди приемане на Регламента и на разпоредбите, които имат значение за оценката на неговата законност.

Положение преди приемането на Регламента

3. Като обяснение на обстоятелствата, довели до приемане на Регламента, второ съображение гласи:

„...понастоящем в държавите-членки на Общността съществуват национални организации на пазарите, които целят да осигурят, така че производителите да могат да предлагат своите продукти на националния пазар и да получават доходи в съответствие с разходите за производство; че, тези национални организации на пазара налагат количествени ограничения, които възпрепятстват постигането на общ пазар за бананите; че, някои от държавите-членки, които не произвеждат банани, предоставят преференциално пласиране на банани за държавите от АКТЬ, докато други имат по-либерални правила на вноса; че, тези различни уредби възпрепятстват свободното движение на банани в Общността и прилагането на общи търговски договорености с трети страни; за целите на постигането на единен пазар, балансирана и гъвкава обща организация на пазара в банановия сектор трябва да замени различните национални уредби“.

4. Преди да бъде приет Регламентът, вносът на банани в страните от Бенелюкс, Дания и Ирландия, особено от Латинска Америка, се е облагало с мито от 20 %, консолидирано в рамките на ГАТТ. Във Франция, Обединеното кралство, Италия, Испания, Португалия и Гърция националните пазари са били защитени и потреблението се е покривало или с производство на Общността или с внос от държавите от АКТЬ.

5. Поради структурните недостатъци, които ограничават конкурентоспособността на производството на Общността, както и на производството на АКТЬ, производствените разходи и потребителските цени на бананите от Общността и бананите от АКТЬ са били значително по-високи от тези на бананите от трети страни.

По отношение на Протокола за „бананите”

6. По силата на протокола, приложен към Конвенцията за прилагане на асоциирането на отвъдморските страни и територии с Общността, предвиден в член 136 от Договора (по-нататък „Протокола за бананите”), Федерална република Германия се е ползвала със специална уредба, която позволява ѝ да внася годишна квота банани безмитно, която се е определяла на основата на количествата, внесени през 1956 г. Тази базисна квота е трябвало постепенно да бъде намалявана с напредъка в постигането на общ пазар. Годишните квоти са били увеличавани в съответствие с правилата за изчисляване в параграфи 3 и 4. В случай, че отвъдморските страни и територии не са били в състояние да доставят напълно количествата, искани от Федерална република Германия, съответните държави-членки са декларирали тяхната готовност в параграф 6 да се съгласят на съответно увеличение на квотата.

7. Съгласно параграф 4, алинея 3 от Протокола за бананите,

„Всяко решение за отмяна или изменение на тази квота се взема от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.”

8. Въз основа на Протокола за бананите, който е продължил да се прилага, въпреки че Конвенцията за прилагане е изтекла на 31 декември 1962 г., Федерална република Германия през 1992 г. е внесла безмитно от трети страни 1 371 000 тона банани, от които количеството от 721 000 тона, изчислено в съответствие с параграфи 3 и 4, и допълнителни 650 000 тона, поискани и договорени по параграф 6 от този протокол.

По отношение на конвенцията от Ломе

9. Вносът на банани от държавите от АКТЬ се регулира от четвъртата конвенция АКТЬ-ЕИО, подписана в Ломе на 15 декември 1989 г., одобрена с решение на Съвета и Комисията на 25 февруари 1991 г. (ОВ L 229, стр. 1, по-нататък „Конвенцията от Ломе”).

10. Съгласно член 168 от Конвенцията от Ломе,

„1. Продукти с произход в държавите от АКТБ се внасят в Общността безмитно и без такси с равностоеен ефект.

2. а) Продукти с произход в държавите от АКТБ:

- посочени в приложение II към Договора, когато те попадат в обхвата на обща организация на пазара по смисъла на член 40 от Договора,

или

- към чийто внос се прилагат специални правила в резултат от прилагане на Общата селскостопанска политика

се внасят в Общността, независимо от общата уредба, приложима по отношение на трети страни, в съответствие със следните разпоредби:

i) тези продукти се внасят без мита, които не са предвидени в действащите към момента на вноса разпоредби на Общността, с изключение на мита за прилагане на всяка друга мярка, свързана с техния внос;

ii) по отношение на продукти, различни от тези посочени в точка i), Общността предприема необходимите мерки за осигуряване на по-благоприятно третиране от това, предоставено на трети страни, които се ползват с клауза за най-облагодетелствана нация за същите продукти ..”.

11. Член 1 от Протокол № 5 за бананите, приложен към Конвенцията от Ломе (понастоящем „Протокол № 5”), гласи:

„По отношение на вноса на банани на пазарите на Общността, нито една държава от АКТБ няма да бъде поставяна по отношение на достъпа до традиционните си пазари и привилегиите, с които тя се ползва на тези пазари, в по-неблагоприятно положение, отколкото тя е била в миналото или е в момента.”.

12. Съвместната декларация относно Протокол № 5, която съставлява приложение LXXIV, предвижда:

„... Член 1 от Протокол № 5 не накърнява възможността Общността да установи общи правила за бананите, съгласувано изцяло с АКТБ, доколкото нито една държава от АКТБ, която е традиционен доставчик на Общността, не е поставена по отношение на достъпа до и привилегиите в Общността в по-неблагоприятно положение, отколкото тя е била в миналото или е в момента”.

13. В специална декларация относно Протокол № 5, изложена в приложение LXXV, Общността е потвърдила специалните права на държавите от АКТБ, които са традиционни доставчици.

По отношение на оспорвания регламент

14. Съгласно трето съображение от Регламента,

„за да може Общността да спазва преференциите на Общността и различните нейни международни задължения, общата организация на пазара следва да позволи на бананите, произведени в Общността, и тези от държавите от АКТБ, които са традиционни доставчици, да бъдат поставяни на пазара на Общността, което да осигури подходящи доходи за производителите и справедливи цени за потребителите, без да се нарушава вноса на банани от трети страни – доставчици”.

15. В дялове I и II Регламентът определя общи стандарти за качество и търговия в Общността и създава организации на производителите и механизми за съгласуване.

16. Дял II въвежда система за компенсиране на производителите от Общността за всяка загуба на доходи до максимално количество от 854 000 тона, разбито по различните райони на производство в Общността.

17. Правилата за търговия с трети страни в дял IV предвижда, че традиционният внос на банани от държавите от АКТБ в Общността може да продължи да бъде безмитен. Приложение към Регламента определя въпросното количество на 857 700 тона, разпределено между държавите от АКТБ, които са традиционни доставчици.

18. Съгласно член 18 от Регламента,

„1. Тарифна квота от два милиона тона (нето тегло) е открита ежегодно за внос на банани от трети страни и банани от нетрадиционни доставчици от АКТБ.

В рамките на тарифната квота, вносът на банани от трети страни се облага с мито от 100 ECU за тон, а вносът на нетрадиционни банани от АКТБ се облага с нулево мито.

..

2. Извън квотата, посочена в параграф 1,

- вносът на нетрадиционни банани се облага с мито от 750 ECU за тон,

- вносът на банани от трети страни се облага с мито от 850 ECU за тон..”.

19. Съгласно член 19, параграф 1,

„Тарифната квота е отворена от 1 юли 1993 г. за:

а) 66, 5 % за категорията оператори, които са търгували с банани от трети страни и/или нетрадиционни банани от АКТБ;

б) 30 % за категорията оператори, които са търгували банани на Общността и/или традиционни банани от АКТБ;

в) 3, 5 % за категорията оператори, установени в Общността, които са започнали да търгуват с банани, различни от банани на Общността и/или традиционни банани от АКТБ от ..”.

20. По силата на член 16, всяка година трябва да се изготвя прогнозен баланс на производството и потреблението в Общността, както и на износа и вноса; този баланс може да бъде актуализиран при необходимост по време на пазарната година.

21. Член 18, параграф 1, алинея 4 предвижда обемът на годишната квота да се увеличава на основата на прогнозния баланс на доставките, посочен в член 16.

22. Член 20 установява принципа, че лицензиите за внос са прехвърлими и оправомощава Комисията да определи условията, при които те могат да бъдат прехвърляни.

23. Според член 21, параграф 2, тарифната квота, предвидена в Протокола за бананите, се прекратява.

24. С Определение от 29 юни 1993 г. *Allemagne/Conseil* (C-280/93 R, Recueil стр. 1-3667), Съдът е отхвърлил иска на Федерална република Германия за временни мерки, които да позволят на тази държава да внася безмитно същите годишни количества банани с произход в трети страни, като през 1992 г., до постановяването на решението на Съда по същество.

25. С Определение от 13 юли 1993 г., на Гръцката република, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Португалия, Обединеното кралство и на Комисията е било разрешено да се присъединят като встъпили страни в подкрепа на реда, който Съветът се опитва да постигне; с определения от същата дата на Кралство Белгия и Кралство Нидерландия е било разрешено да се присъединят като встъпили страни в подкрепа на реда, който Федерална република Германия се опитва да постигне.

26. В подкрепа на своя иск Федерална република Германия представя редица правни твърдения за нарушения на съществени процедурни изисквания, на материалните норми и основните принципи на правото на Общността, на Конвенцията от Ломе на Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) и на Протокола за бананите.

Нарушение на съществени процедурни изисквания

27. Федерална република Германия представя три аргумента в подкрепа на това правно твърдение.

28. То твърди на първо място, че процедурата за приемане на Регламента е била нередовна, тъй като текстът на Регламента се различава от първоначалното предложение на Комисията, без формално да е прието ново предложение от колегията на комисарите. Правото на предложение, посочено в член 43 от Договора е право на самата Комисия да участва в оформянето на мерките на Съвета и е недопустимо членът на Комисията, който отговаря за проблематиката, просто да одобри от името на Комисията споразумение, изготвено заедно със Съвета. Член 27 от Процедурния правилник на Комисията (ОВ 1963 г., 181, стр. 63) не разрешава на членовете на Комисията чрез дерогиране от принципа на колегиалността да бъдат

оправомощавани да предприемат мерки, различни от ясно определените мерки на управление или администриране.

29. Федерална република Германия твърди на второ място, че Регламентът е опорочен от неправилно изложение на мотивите, тъй като то се позовава само на първото предложение на Комисията.

30. На трето място тя твърди, че с оглед на съществения характер на измененията, направени във второто предложение на Комисията, Европейският парламент е следвало да бъде консултиран отново. В това отношение ищецът се позовава на две съществени изменения. При облагане с митен сбор от 20 % *ad valorem*, консолидирано в ГАТТ, което е било запазено в първото предложение, е било заменено с конкретно мито от 100 ECU за тон. Тарифната квота от 30 % за банани от трети страни е била отворена за вносителите на банани от трети страни, които са се ангажирали да търгуват с определено количество банани на Общността и/или традиционни банани от АКТЬ; също така по първоначалната схема нови вносителите са можели да вземат участие в тази партньорска договореност, докато сега техният квотен дял е ограничен до 3, 5 % от тарифната квота.

31. Съветът, подкрепен в частност от Комисията, поддържа, че процедурата за приемане на Регламента е била редовна и че Съветът е разполагал с изменено предложение на Комисията; той твърди, че не е необходимо Регламентът да се позовава едновременно на първоначалното предложение на Комисията и на следващите изменения, както и че направените изменения не са налагали повторно консултиране на Парламента.

32. За да се провери, дали процедурата за приемане на Регламента е била редовна, е уместно да се припомни нейният ход, съгласно изложеното в писмените твърдения и устните становища на Съвета и Комисията. Според становищата на Комисията, които не са оспорени от ищеца, колегията на комисарите е упълномощила члена, който отговаря за земеделието, да проведе преговори за бананите в Съвета на министрите от 14 до 17 декември 1992 г., в контекста на цялостното споразумение. След сесията на Съвета, отговорният член на Комисията е уведомил колегията на комисарите за резултатите от сесията, включително за споразумението за бананите, без колегията да изрази каквото и да е възражение както по отношение на следваната процедура, така и по резултата от преговорите.

33. На 12 февруари 1993 г. компетентният член на Комисията е декларирал пред Съвета:

„Комисията потвърждава, че текстът пред нас отразява предложението на Комисията, изменено в съответствие с политическото споразумение през декември, като това политическо споразумение е транспонирано в правни разпоредби в текста, който ще бъде гласуван от Съвета.”

34. На 13 февруари 1993 г. Съветът е приел Регламента с квалифицирано мнозинство.

35. От хода на процедурата следва, като се вземе предвид в частност декларацията, направена пред Съвета на 12 февруари 1993 г. от компетентния член на Комисията,

че когато е вземал своето окончателно решение на 13 февруари, Съветът е разполагал с предложение на Комисията, изменено в съответствие с политическото споразумение, прието от компетентния член от името на Комисията по време на сесията на Съвета през декември 1992 г. и одобрено от колегията на комисарите.

36. Фактът, че това изменено предложение не е в писмен вид, е ирелевантен. Член 149, параграф 3 от Договора гласи, че докато Съветът не се е произнесъл, Комисията може да измени своето предложение по всяко време на процедурите, посочени в параграфи 1 и 2, като не се налага тези изменени предложения, задължително да бъдат в писмен вид. Такива изменени предложения са част от законодателния процес на Общността, който се характеризира с известна гъвкавост, необходима за сближаването на гледните точки на институциите. Те се различават основно от актовете, които се приемат от Комисията и пряко засягат гражданите. При тези обстоятелства за приемането на такива предложения не може да бъде изисквано строго спазване на формалностите, предвидени за приемането на актове, които пряко засягат гражданите (вж. Решение от 15 юни 1994 г., BASF, по дело C-137/92 P, Recueil, стр. I-2555).

37. Що се отнася до липсата на цитиране относно твърдяното второ предложение, Съдът е на становище, че не е налице ново предложение, а само изменение на първоначалното предложение. Въпреки че съгласно член 190 от Договора, предложението на Комисията следва да бъде цитирано в актовете, които могат да бъдат приемани само по предложение на Комисията, този член не изисква цитирането на всяко изменение, което впоследствие може да бъде направено на това предложение. Положението би било различно, единствено в случай че Комисията оттегли своето предложение и го замени с ново.

38. При преценка на състоятелността на аргумента, че Европейският парламент не е бил консултиран повторно, следва да бъде отбелязано, че ново консултиране на Европейския парламент се изисква, когато окончателно приетият текст, разглеждан като цяло, се различава по същество от текста, по който Парламентът е бил вече консултиран, освен в случаите, когато измененията по същество отговарят на волята на Парламента (Решение от 16 юли 1992 г., Parlement/Conseil, C-65/90, Recueil стр. 1-4593, точка 16, и от 5 октомври 1993, Driessen e.a., C-13/92 до C-16/92, Recueil стр. 1-4751, точка 23).

39. Следователно Съдът следва да провери, дали измененията, посочени от ищеца са свързани със самата същност на текста, разглеждан като цяло.

40. В това отношение първоначалното предложение на Комисията, както и измененото предложение, е предвиждало квота от 2 милиона тона за банани от трети страни и нетрадиционни банани от АКТБ с оглед да се свие вноса. Замяната на *ad valorem* мито със специфично мито е в съответствие със следваната цел. Не беше доказано, че въвеждането на специфично мито е било предназначено да доведе до увеличаване на ограниченията на вноса в Общността на банани от трети страни, като се вземе предвид, че специфичното мито не представлява по-голяма финансова тежест за вносителите с митен сбор от 20 % *ad valorem*. Може да бъде добавено, че *ad valorem* митото, макар и консолидирано в рамките на ГАТТ, се е прилагало само в някои държави-членки на Общността, докато повечето държави с изключение на ищеца са имали по ограничителни правила на вноса.

41. Разпределението на квотата за внос както в първоначалното предложение, така и в измененото предложение, има за цел, както е посочено в тринадесето съображение от Регламента, да направи разграничение между операторите, които преди това са търгували с банани от трети страни и нетрадиционни банани от АКТЬ, и операторите, които преди това са търгували с банани, произведени в Общността, и банани от АКТЬ, като в същото време се остави количество, достъпно за нови оператори. Създаването на под-квоти за различните категории оператори, предпочетено пред първоначално предложените партньорски споразумения, е свързано само с техническия способ на прилагане на това разграничение, което Съветът е бил в състояние да счита за съществено за гарантиране на продажбите на бананите от Общността и от АКТЬ и което не засяга основната структура на Регламента.

42. По такъв начин измененията от страна на Комисията в нейното предложение не засягат самата същност на Регламента, разглеждан като цяло и следователно не са налагали повторно консултиране на Парламента.

43. Следователно първото правно твърдение за нарушение на съществени процедурни изисквания следва да бъде отхвърлено.

Нарушение на материални норми на правото на Общността

44. Федерална република Германия твърди, че дял IV на Регламента нарушава член 39 и следващите от Договора относно Общата селскостопанска политика, правилата на конкуренцията, някои основни права и принципа на пропорционалността.

45. Съветът счита, че Регламентът отговаря на целите на Общата селскостопанска политика и на нормите на правото на Общността.

Относно нарушението на член 39 от Договора

46. Федерална република Германия твърди, че целите на Регламента, а именно – опазването на производството на Общността и поддържането на доходите на производителите на Общността, не попадат в обхвата на член 39 от Договора. Гарантирането на доходите на земеделското население може да се осигури само с повишаване на производителността. Дисбалансът между предлагане и търсене и значителното увеличение на цените на бананите, в частност на германския пазар, ясно показват, че Регламентът противно на член 39 не стабилизира пазарите, не осигурява наличност на доставките или не гарантира това, доставките да достигнат потребителите на разумни цени.

47. При преценяване, доколко тези оплаквания са обосновани, първо следва да бъде отбелязано, че Съдът е постановил, че при осъществяване на целите на Общата селскостопанска политика институциите на Общността са длъжни да осигурят постоянно хармонизиране, което се налага от всеки конфликт между тези цели, разглеждани поотделно, и при необходимост временно да придадат на някоя от тях по-голяма приоритетност, за да се отговори на изискванията на икономическите фактори или условия, с оглед на които се вземат техните решения (Решение от 19

март 1992 г., Hierl/Hauptzollamt Regensburg, C-311/90, Recueil, стр. I-2061, точка 13). Съдът също така е постановил, че по въпроси, свързани с Общата селскостопанска политика, Общността разполага с широка свобода на действие, която отговаря на политическите отговорности, наложени ѝ с членове 40 и 43 (вж. Решение от 21 февруари 1990 г., Wuidart e.a., C-267/88 до C-285/88, Recueil, стр. 1-435, точка 14, и Решение Hierl, уточнено по-горе, точка 13).

48. Освен това член 39, параграф 1 от Договора изрично посочва в буква а) увеличаването на производителността, а в буква б) осигуряването на справедлив жизнен стандарт за земеделската общност, а член 40, параграф 3 предвижда различни начини за гарантиране постигането на тези цели, включително помощи за производство или търговия и общ механизъм за стабилизиране на вноса от типа, въведен с Регламента.

49. Следователно Съветът е можел, без да нарушава член 39 от Договора, да цели опазване на доходите на съответната земеделска общност чрез гарантиране на съществуващото равнище на производството на Общността и чрез осигуряването на подходящ механизъм за увеличаване производителността на производителите на Общността, включително общи стандарти за качеството и организации на производителите.

50. Ищецът също така не може да твърди, че Регламентът противоречи на целите на Общата селскостопанска политика, посочени в член 39, параграф 1, букви в) и г) от Договора, тъй като неговата цел е именно стабилизиране на пазара чрез гарантиране на производството на Общността и чрез регулиране на вноса и тъй като чрез този механизъм, допълнен с механизъм за увеличаване на квотата при необходимост, той гарантира наличността на доставките.

51. По отношение на претенцията, че Регламентът е довел, особено на германския пазар, до увеличаване на цените в нарушение на член 39, параграф 1, буква д) следва да бъде отбелязано, че създаването на обща организация на пазара, която да измества национални уредби, които се характеризират със значителни ценови разлики, неизбежно води до изравняване на цените в Общността и че целта за осигуряване на разумни цени за потребителите следва да бъде разглеждана не по отношение на всеки един национален пазар, а по отношение на общия пазар като цяло. Още повече, в съответствие с това, което беше изложено в параграф 47, институциите на Общността могат при упражняване на свободата на действие, с която те разполагат при прилагане на обща организация на пазара, временно да придадат на някои целите на член 39 по-голяма приоритетност от другите.

52. Следователно твърдението за нарушение на член 39 е неоснователно.

Надхвърляне на границите на членове 39, 42 и 43 от Договора

53. Федерална република Германия твърди, че политика на развитие в полза на държавите от АКТЬ, следвана от Регламента, не може да се основава на разпоредбите относно Общата селскостопанска политика, а най-много на членове 235 или 238 от Договора.

54. В това отношение следва да бъде отбелязано първо, че член 43 от Договора е подходящото правно основание, свързано с производството и търговията на земеделски продукти, изброени в приложение II към Договора, което допринася за постигането на една или повече цели на Общата селскостопанска политика, изложени в член 39 от Договора. Следователно дори когато това законодателство е насочено едновременно към целите на селскостопанската политика и на другите цели, следвани на основание на други разпоредби на Договора, съществуването на такива разпоредби не може да бъде използвано като основание за ограничаване на приложното поле на член 43 от Договора (вж. Решение от 23 февруари 1988 г., Royaume-Uni/Conseil, 68/86, Recueil стр. 855, точки 14 и 16, и от 16 ноември 1989 г., Commission/Conseil, C-131/87, Recueil стр. 3743, точки 10 и 11).

55. Второ, създаването на обща организация на пазара наред с регулирането на производството на Общността изисква установяване на режим на вноса с цел стабилизиране на пазарите и осигуряване на продажбите на продукцията на Общността, когато вътрешните и външните аспекти на общата политика не могат да бъдат разделени, както е в настоящия случай.

56. Трето, в контекста на прилагането на вътрешните политики, в частност в земеделието, институциите на Общността не могат да пренебрегнат международните задължения, поети от Общността по Конвенцията от Ломе.

57. Следователно аргументът, че границите на членове 39, 42 и 43 по отношение на режима на внос от държавите от АКТ, е неоснователен.

Нарушение на принципа на ненарушаване на конкуренцията

58. Федерална република Германия твърди, че начинът на разпределение на тарифната квота противоречи на целта за ненарушаване на конкуренцията, предвидена в член 3, буква е) от Договора поради това, че въвежда с акт на публичните власти преразпределение на пазарните дялове и на приходите в ущърб на традиционните вносители на банани от трети страни. Тъй като тези вносители не могат да получат доставки на пазарите на Общността и АКТ и са задължени да купуват лицензии за внос на банани от трети страни от търговци на банани от Общността и АКТБ, последните се ползват с неоснователни финансови облаги.

59. Следва да бъде отбелязано, че установяването на система на конкуренция без нарушения не е единствената цел, посочена в член 3 от Договора, който също така предвижда установяването на обща селскостопанска политика.

60. Авторите на Договора са били наясно, че едновременното следване на тези две цели би могло, в определени моменти и при определени обстоятелства, да срещне затруднения и в член 42, параграф 1 от Договора те са предвидили, че:

„Разпоредбите на главата, която се отнася до правилата на конкуренцията, се прилагат по отношение на производството и търговията със земеделски продукти само доколкото това е решено от Съвета в рамките на член 43, параграфи 2 и 3, и в съответствие с процедурата, предвидена там, като се вземат предвид целите, посочени в член 39.”

61. По такъв начин се признава едновременно приоритетността на селскостопанската политика над целите на Договора в областта на конкуренцията и правомощието на Съвета да решава до каква степен правилата на конкуренцията ще се прилагат в селскостопанския сектор.

62. При тези обстоятелства оплакването за нарушение на принципа на ненарушаване на конкуренцията не може да бъде подкрепен.

63. Аргументите в подкрепа на това оплакване относно щетата, причинявана на вносителите на банани от трети страни ще бъде разгледано по-долу в контекста на анализа твърдението за нарушение на основни права и на общите принципи на правото.

Нарушение на основни права и на общите принципи на правото

64. Федерална република Германия твърди, че разпределението на тарифната квота представлява недопустима дискриминация срещу търговците на банани от трети страни. Загубата на пазарни дялове, претърпени от тези оператори представлява нарушение на тяхното право на собственост, на тяхната свобода да осъществяват своята търговия или стопанска дейност и на техните придобити права. Въвеждането на тарифна квота противоречи на принципа на пропорционалността, както по отношение на формулата за разпределяне на квотата, така и по отношение на възпиращата ставка за внос над квотата, като се вземе предвид, че система от пряка помощ за производителите би била достатъчна да гарантира пласирането на продукцията от Общността и АКТБ.

65. По отношение на жалбата за нарушение на принципа на недискриминация, ищецът твърди, че разпределението на тарифната квота в полза на вносителите на банани от Общността и/или традиционни банани от АКТБ на практика се равнява на прехвърляне на тях на 30 % пазарен дял с акт на публичните власти. Това разпределение нанася вреда на класа оператори, които търгуват с банани от трети страни, без каквото и да е основание, съставлява дискриминация, което противоречи на Договора.

66. Съдът отбелязва, че съгласно член 40, параграф 3, алинея 2 от Договора, общата организация на земеделските пазари, която предстои да бъде изградена в рамките на Общата селскостопанска политика трябва „да изключи всяка дискриминация между производителите или потребителите в Общността”.

67. Установена съдебна практика е, че забраната за дискриминация, предвидена в тази разпоредба е конкретен израз на общия принцип на равенството, който е един от основополагащите принципи на правото на Общността (вж. Решения от 10 януари 1992 г., Kühn, C-177/90, Recueil стр. 1-35, точка 18, и от 27 януари 1994 г., Herbrink, C-98/91, Recueil стр. 1-223, точка 27) и който задължава съпоставими положения да не бъдат третираны по различен начин, освен ако разликата в третирането не е обективно оправдана (вж. Решение от 25 ноември 1986 г., Klensch и други/Secrétaire d'Etat, по съединени дела 201/85 и 202/85, Recueil, стр. 3477, точка 9, и Решение Wuidart и други, упоменато по-горе, точка 13).

68. Общата организация на пазара в банановия сектор обхваща икономически оператори, които не са нито производители, нито потребители. Въпреки това, поради общия характер на принципа на недискриминация, забраната за дискриминация се прилага към други категории икономически оператори, спрямо които се прилага общата организация на пазара.

69. Следователно, за да се установи, дали е налице дискриминация, следва да бъде проверено, дали оспорваният регламент третира съпоставими положения различно.

70. Видно е, че преди приемането на Регламента банановият сектор на равнище на Общността се е характеризирал със съвместното съществуване на отворени национални пазари, които освен това са се регулирали с различни режими, и на защитени национални пазари. Правните режими, които регулират вноса на банани в различните държави-членки, са били до голяма степен същите като тези, съществували в тези държави преди създаването на Общността или преди тяхното присъединяване към нея.

71. На отворените национални пазари икономическите оператори са били в състояние да получават доставки на банани от трети страни без количествени ограничения. На германския пазар вносителите дори са били освободени от мита в рамките на квота, която се е актуализирала редовно на основата на Протокола за бананите. За разлика от това, на защитените национални пазари икономическите оператори, които търгуват с банани от Общността и традиционни банани от АКТЬ, е била гарантирана възможността да пласират своите продукти, без да бъдат изложени на конкуренцията от страна на доставчиците на по-конкурентните банани от трети страни. Поради причините, изложени в точка 5 по-горе, продажната цена на бананите от Общността и от АКТЬ на практика е била значително по-висока от тази на бананите от трети страни.

72. Следователно е видно, че преди приемането на Регламента положението на категориите икономически оператори, между които тарифната квота е била разпределена, не е било съпоставимо.

73. Вярно е, че от влизането на Регламента в сила тези категории икономически оператори са били засегнати по-различен начин от приетите мерки. Операторите, традиционно основно снабдявани с банани от трети страни, са оказват сега с ограничени възможности за внос, докато тези, които преди това са били задължени да търгуват основно с банани от Общността и АКТЬ, сега могат да внасят определени количества банани от трети страни.

74. Независимо от това, видно е, че такава разлика в третирането е присъща на целта за интегриране на разделени преди това пазари, като се вземат предвид различните положения на различните категории икономически оператори преди установяването на обща организация на пазара. Регламентът има за цел да осигури пласирането на продукцията на Общността и на традиционната продукция от АКТЬ, което води до определяне на баланса между двете въпросни категории икономически оператори.

75. Следователно жалбата за нарушение на принципа на недискриминация следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

76. Следователно трябва да бъде проверена законността на предприетите мерки по отношение на различните категории икономически оператори с оглед на другите жалби на ищеца.

77. По отношение на нарушение на правото на собственост ищецът твърди, че като лишава операторите, които традиционно са търгували с банани от трети страни, от пазарен дял за дълъг период от време, Регламентът нарушава правото на собственост на тези оператори и тяхната свобода да осъществяват своята търговия или стопанска дейност.

78. И правото на собственост, и свободата на осъществяване на търговия или стопанска дейност съставляват част от общите принципи на правото на Общността. Независимо от това, тези принципи не са абсолютни, а следва да бъдат разглеждани във връзка с тяхната социална функция. Следователно упражняването на правото на собственост и на свободата за осъществяване на търговия или стопанска дейност може да бъде ограничено, в частност в контекста на обща организация на пазара, при условие че тези ограничения на практика отговарят на цели от общ интерес, следвани от Общността и не представляват непропорционална и недопустима намеса, която да накърнява самата същност на гарантираните права (Решение от 11 юли 1989 г., Schraeder/Hauptzollamt Gronau, по дело 265/87, Recueil, стр. 2237, точка 15 от 13 юли 1989 г., Wachauf, по дело 5/88, Recueil, стр. 2609, точка 18, и Решение Kuehn, упоменато по-горе, точка 16).

79. Правото на собственост на търговците на банани от трети страни не се поставя под въпрос с въвеждането на квота на Общността и с правилата за нейното разпределение. Никой икономически оператор не може да твърди право на собственост по отношение на пазарния дял, който той е притежавал преди установяването на обща организация на пазара, тъй като такъв пазарен дял представлява само моментно положение, което е изложено на рисковете на променящите се обстоятелства.

80. Нито пък икономически оператор може да претендира за придобито право или дори за законни очаквания, че ще се запази съществуващо положение, което може да бъде променяно с решения, взети от институциите на Общността в рамките на тяхната дискреционна власт (Решение от 28 октомври 1982 г., Faust/Комисия по дело 52/81, Recueil, стр. 3745, точка 27), особено ако съществуващото положение противоречи на правилата на общия пазар.

81. По отношение на твърдяното нарушение на свободата на осъществяване на търговия или стопанска дейност, следва да бъде посочено, че въвеждането на тарифна квота и на механизъм за разпределението ѝ действително променя конкурентното положение на икономическите оператори, в частност на германския пазар, които преди това са били единствените, които са можели да внасят банани от трети страни без никакви тарифни ограничения, в рамките на квота, която е била актуализирана на годишна основа към нуждите на пазара. Поради това следва да бъде проверено, дали ограниченията, въведени с Регламента, отговарят на цели от общ интерес на Общността и не накърняват самата същност на това право.

82. Ограничението на правото на внос на банани от трети страни, наложено на икономическите оператори на германския пазар, е присъщо на установяването на обща организация на пазара, което има за цел да осигури гарантирането на целите, посочени в член 39, и спазването на международните задължения на Общността по Конвенцията от Ломе. Отмяната на различаващите се национални системи, в частност на изключителните договорености, с които все още са се ползвали операторите на германските пазари и на защитните режими, с които са се ползвали операторите, които търгуват с банани от Общността и с традиционни банани от АКТЬ, е довело до необходимостта от ограничаване на обема на вноса на банани от трети страни в Общността. Общата организация на пазара е следвало да бъде въведена, като същевременно бананите от Общността и от АКТЬ не са били изместени от пазара в резултат на изчезване на защитните бариери, които са им позволявали да бъдат пласирани със защитата срещу конкуренцията от страна на банани от трети страни.

83. Различаващите се положения на търговците на банани в различните държави-членки са наложили с оглед постигане на целта за интегриране на различните национални пазари установяването на механизъм за разпределяне на тарифната квота между различните категории засегнати търговци. Този механизъм е имал за цел да насърчи операторите, които търгуват с банани от Общността и с традиционни банани от АКТЬ, да получат доставки на банани от трети страни и да насърчи вносителите на банани от трети страни да разпространяват банани от Общността и АКТЬ. В дългосрочен план, той също така е трябвало да позволи на икономическите оператори, които традиционно са търгували с банани от трети страни, да участват на равнището на цялостната квота на Общността в двете въведени подразделения на квотата.

84. По отношение в частност на критиките на ищеца, че прилагането на Регламента е довело до търгуване с лицензи за внос между търговците на банани от Общността и на традиционни банани от АКТЬ и традиционните вносители на банани от трети страни в ущърб на последните, следва да бъде отбелязано, че член 20 от Регламента приема по принцип, че лицензите са прехвърлими. Практическата последица от този принцип е, че наместо притежателят на лиценз сам да внася и продава банани от трети страни, той може да прехвърли своите права на внос на друг икономически оператор, който от своя страна желае да внася.

85. Принципът на прехвърляемост, регламентиран с Регламент (ЕИО) № 1442/93 на Комисията от 10 юни 1993 г. за регламентиране на подробните правила за прилагане на уредбата за внос на банани в Общността (ОВ L 142, стр. 6), приет, след като настоящият иск е бил заведен, не е характерна особеност на общата организация на пазара на банани, а съществува в другите сектори на селскостопанската политика, в частност по отношение на търговските отношения с трети страни.

86. Освен това прехвърлянето на лицензи за внос представлява възможност, която Регламентът позволява на различните категории икономически оператори да упражняват според техните търговски интереси. Финансовата облага, която таква прехвърляне може в някои случаи да предостави на търговците на банани от Общността и на традиционни банани от АКТЬ, е необходима последица от принципа на прехвърляемост на лицензите и следва да бъде оценявана в по-общата

рамка на всички мерки, приети от Съвета за гарантиране пласирането на продуктите от Общността и традиционните продукти от АКТБ. В този контекст тя следва да бъде разглеждана като средство, което има за цел да допринесе за конкурентоспособността на операторите, които търгуват с банани от Общността и от АКТБ, и да улесни интегрирането на пазарите на държавите-членки.

87. Следователно ограничението, наложено от Регламента на свободата на традиционните търговци на банани от трети страни да осъществяват своята търговия или стопанска дейност, съответства на целите в общ интерес на Общността и не накърнява самата същност на това право.

88. Ищецът също така твърди, че уредбата за търговия с трети страни е в нарушение на принципа на пропорционалността поради това, че целите за подкрепа на производителите от АКТБ и за гарантиране на доходите на производителите на Общността биха могли да бъдат постигнати с мерки, които се отразяват в по-малка степен на конкуренцията и на интересите на някои категории икономически оператори.

89. Следва да бъде отбелязано в това отношение, че по въпросите, свързани с Общата селскостопанска политика, законодателят на Общността притежава широка свобода на действие, която отговаря на политическите отговорности, възложени му с членове 40 и 43 от Договора.

90. Съдът е постановил, че законността на мярка, приета в тази сфера, може да бъде засегната, само ако мярката очевидно е неподходяща с оглед на целта, която компетентната институция се опитва да постигне. По-специално, когато законодателят на Общността е задължен във връзка с приемане на норми да преценява тяхното бъдещо действие, което не може да бъде предвидено точно, неговата оценка подлежи на критика, само ако тя е очевидно неправилна, като се има предвид информацията, с която той е разполагал към момента на приемане на въпросните норми (Решение Wuidart и други, упоменато по-горе, точка 14, и Решение от 13 ноември 1990 г., Fedesa и други, C-331/88, Recueil стр. 1-4023, точка 14).

91. По такъв начин прегледът на Съда следва да се ограничи в частност до това, дали при установяването на обща организация на пазара Съветът е трябвало да съгласува различни интереси, като по такъв начин е избрал варианти в контекста на избор на политически решения, които спадат към неговата собствена отговорност.

92. В настоящия случай от устните становища, представени пред Съда, е видно, че Съветът, *inter alia*, е бил длъжен да съгласува противоречащите интереси на някои държави-членки, които произвеждат банани и които са били загрижени, че тяхното земеделско население, живеещо в по-неблагоприятни региони, следва да разполага с възможността да пласира жизнено важната за него продукция и по такъв начин да бъдат избегнати социални проблеми, и на други държави-членки, които не произвеждат банани и са били преди всичко загрижени да осигурят техните потребители да бъдат снабдявани с банани при най-добри ценови условия и да имат неограничен достъп до продукцията на трети страни.

93. Федерална република Германия твърди, че е било възможно следване на целта с по-малко обременителни мерки, а именно, по-разширена система на помощ за производителите от Общността и от АКТЬ, съчетано със система на мита върху вноса от трети страни с цел финансиране на тази система от помощи.

94. Макар че, действително е възможно да се посочат други начини за постигане на желанния резултат, Съдът не може да замести със своята оценка тази на Съвета по отношение на уместността на мерките, приети от законодателната власт на Общността, ако не е доказано, че тези мерки са очевидно неподходящи за постигане на следваната цел.

95. Ищецът не доказва, че Съветът е приел мерки, които са очевидно неподходящи или че той е извършил очевидно погрешна оценка на информацията, с която той е разполагал към момента на приемане на Регламента.

96. Освен това системата на търговия с трети страни, в частност въвеждането на тарифна квота и на механизъм за нейното разпределение, представлява един от инструментите, предвидени в Регламента, наред с въвеждането на общи стандарти за качество и търговия и правила за подпомагане с цел осигуряване пласирането на продукцията на Общността.

97. Също така не е очевидно, че алтернативните мерки, предложени от ищеца, са подходящи за постигане на целта за интегриране на пазарите, което е основата на всяка обща организация на пазара.

98. Следователно жалбите за нарушение на правото на собственост, несъобразяване на придобити права, нарушение на свободата на извършване на търговия или стопанска дейност и неспазване на принципа на пропорционалността следва също така да бъдат отхвърлени като неоснователни.

99. Поради упоменатите по-горе съображения, твърдението за нарушение на материални норми на правото на Общността следва да бъде отхвърлено.

Нарушение на член 168 от Конвенцията от Ломе

100. Федерална република Германия твърди, че член 168, параграф 1 от Конвенцията от Ломе освобождава вноса на продукти от АКТЬ от всякакви мита и че Съветът не може да се позовава на член 168, параграф 2, буква а), за да прилага различно третиране на традиционния и нетрадиционния внос на банани от АКТЬ.

101. Достатъчно да се посочи по отношение на установяването на тарифната квота, че вносът на банани от АКТЬ попада под член 168, параграф 2, букви а), ii) от Конвенцията от Ломе, упоменат в точка 10 по-горе. В съответствие с Протокол № 5, Общността е задължена да разреши безмитен достъп само на количествата банани, действително внесени „при нулево мито“ през най-добрата година, която предшества 1991 г., за всяка държава от АКТЬ, която е традиционен доставчик. Освен това приложения LXXIV и LXXV относно този протокол потвърждават, че единственото задължение на Общността е да поддържа привилегиите по отношение на достъпа на банани от АКТЬ до пазара на Общността, с които държавите от АКТЬ са разполагали преди Конвенцията от Ломе.

102. При тези обстоятелства твърдението за нарушение на член 168 от Конвенцията от Ломе следва да бъде отхвърлено.

Нарушение на правилата на ГАТТ

103. Федерална република Германия твърди, че спазването на правилата на ГАТТ е условие за законност на актове на Общността, независимо от въпроса за прякото действие на ГАТТ, и че Регламентът нарушава някои основни разпоредби на ГАТТ.

104. Съветът, подкрепен в частност от Комисията твърди, че с оглед на своя специфичен характер, не може да има позоваване на ГАТТ за оспорване на законността на акт на Общността, освен в специалния случай, когато се приемат разпоредби на Общността за прилагане на задължения, поети в рамките на ГАТТ.

105. При решаването, дали ищецът може да се позовава на някои разпоредби на ГАТТ за оспорване законността на Регламента, следва да бъде отбелязано, че Съдът е постановил, че разпоредбите на ГАТТ имат задължителен характер за Общността. Независимо от това, той също така е постановил, че при преценяване на обхвата на ГАТТ в правната система на Общността следва да бъдат взети предвид духа, общата схема и условията на ГАТТ.

106. Трайна съдебна практика е, че ГАТТ, което съгласно неговия преамбюл се основава на принципа на преговори, предприемани на основата на „реципрочни и взаимно изгодни договорености”, се характеризира с голяма гъвкавост на своите разпоредби, в частност на тези, които предоставят възможност за дерогиране; на мерките, които следва да се предприемат при изключителни затруднения; както и на уреждането на конфликти между договарящите страни.

107. Съдът е признал, че тези мерки включват, по отношение на уреждане на конфликтите, в зависимост от делото, писмени препоръки или предложения, които следва да бъдат „разгледани благосклонно”, проверки, евентуално последвани от препоръки, консултации между договарящите страни или техни решения, включително такива, които разрешават на някои договарящи страни временно да спрат прилагането по отношение на някоя друга договаряща страна на което и да е задължение или отстъпка по ГАТТ, и на последно място, правомощието на съответната страна да се оттегли от това споразумение.

108. Следва да бъде отбелязано, че когато в резултат на задължение, поето по ГАТТ, или на отстъпка, свързана с привилегия, някои производители претърпят или сериозно са застрашени от сериозна вреда, член XIX дава на договарящата страна правомощието едностранно да спре изпълнението на задължението и да оттегли или измени отстъпката, или след съвместно консултиране с договарящите страни, когато не е постигнато споразумение между засегнатите договарящи страни, или дори, когато въпросът не търпи отлагане и като временна мярка, без предварително консултиране (вж. Решение от 12 декември 1972 г., *International Fruit Company*, 21/72 до 24/72, *Recueil*, стр. 1219, точки 21, 25 и 26 от 24 октомври 1973 г., *Schlüter*, 9/73, *Recueil*, стр. 1135, точка 29 от 16 март 1983 г., *SIOT*, 266/81, *Recueil*, стр. 731, точка 28, *SPI* и *SAMI*, 267/81, 268/81 et 269/81, *Recueil*, стр. 801, точка 23).

109. Тези характеристики на ГАТТ, от които Съдът е заключил, че гражданин в Общността не може да се позовава на него пред съд за да оспорва законност на акт на Общността, също така не позволява на Съда да взема предвид разпоредби на ГАТТ при преценка на законността на Регламент в дело, заведено от държава-членка по член 173, алинея 1 от Договора.

110. Упоменатите по-горе характеристики показват, че правилата на ГАТТ не са безусловни и че задължение за признаването им като норми на международното право, които са пряко приложими във вътрешните правни системи на договарящите страни, не може да се основава на духа, общата схема или условията на ГАТТ.

111. При отсъствието на такова задължение, което произтича от самото ГАТТ, Съдът може да преглежда законност на въпросния акт на Общността от гледна точка на правилата на ГАТТ, единствено ако Общността е възнамерявала да приложи конкретно задължение, поето от нея в рамките на ГАТТ, или когато акт на Общността изрично се позовава на конкретни разпоредби на ГАТТ (вж. Решение от 22 юни 1989 г., *Fediol*, 70/87, *Recueil* стр. 1781, и от 7 май 1991 г., *Nakajima/Conseil*, C-69/89, *Recueil* стр. 1-2069).

112. Следователно Федерална република Германия не може да се позовава на разпоредби на ГАТТ, за да оспори законността на някои разпоредби на Регламента.

Нарушение на Протокола за бананите

113. Федерална република Германия твърди, че Протоколът за бананите представлява неразделна част от Договора и че всяко изменение на този протокол следва да се извърши в съответствие с условията по член 236 от Договора. Дерогацията по-отношение на правилото за единодушие, предвидено в параграф 4 от Протокола за бананите, се отнася само до възможността да се измени годишната квота, но не разрешава отмяната на този протокол.

114. Следва да бъде признато, че Протоколът за бананите действително представлява неразделна част от Договора, тъй като той е приложен към Конвенцията за прилагане на асоциирането на отвъдморските страни и територии с Общността, макар че срокът на действие на тази конвенция е изтекъл на 31 декември 1962 г.

115. Независимо от това, Протоколът за бананите е бил приет като временна мярка преди стандартизиране на условията за внос на банани в общия пазар. Неговия временен характер ясно се вижда от позоваването на последователните етапи на установяване на общия пазар, всеки един от които води до намаляване на квотата, в сравнение с вноса през базисната 1956 г.

116. Като част от тази система, в точка 4, алинея 3 от Протокола за бананите предвижда, че Съветът по предложение на Комисията може с квалифицирано мнозинство да отмени или измени тази квота, без резерви по отношение на времевия обхват на решението за нейната отмяна.

117. Освен това, приемането на гледната точка на ищеца би на практика довело до невъзможност за установяване на обща организация на пазара на бананите при условията, изложени в член 43, параграф 2 от Договора. Протоколът за бананите не може да има дерогиращо действие по отношение на основна разпоредба на Договора.

118. Следователно твърдението за нарушение на Протокола за бананите следва да бъде отхвърлено.

119. Тъй като нито едно от твърденията в подкрепа на иска за отмяна не могат да бъдат подкрепени, искът на Федерална република Германия следва да бъде отхвърлен изцяло.

По съдебните разноски

120. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, на страната, загубила делото се възлага да заплати разноските по него, ако това е било поискано от страната, спечелила делото. Тъй като Федерална република Германия изгуби делото, на нея следва да се възложи да заплати разноските, включително тези по производството за временни мерки. Съгласно член 69, параграф 4 от Процедурния правилник, на държавите-членки и Комисията, които са встъпили в делото, следва се възложи да поемат собствените си разноски.

По изложените съображения Съдът реши:

1. Отхвърля иска.

2. Разпорежда на ищеца да заплати разноските, включително тези по обезпечителното производство.

3. Разпорежда на встъпилите страни да понесат своите разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 5 октомври 1994 година.

Подписи